

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413202643
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413202643.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, 821 01 Bratislava, proti žalovanej: J. V., bytom P. I., t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou T. J. P., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie sumy 94,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/220/2014-49 zo dňa 29.09.2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 49,39 eura so 7,5% úrokom z omeškania ročne od 11.11.2008 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy 94,62 eura so 7,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 49,39 eura od 11.11.2008 do zaplatenia na tom základe, že dňa 06.12.2006 uzavrel so žalovanou zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, v zmysle ktorej žalovanej mal viesť rastový osobný účet Balík Výhoda a poskytol jej platobnú kartu Maestro. Žalovaná však prečerpala sumu 49,39 eura a keďže na svojom účte nedoplnila zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku, tak dňa 10.11.2008 odstúpil od zmluvy. Súd po vykonaní dokazovania konštatoval skutkový stav tak, ako ho opísal žalobca v podanej žalobe. Právny vzťah posúdil podľa § 497, § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka, pričom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne. Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu platnej zmluvy o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej sumu 49,39 eura spolu s debetným úrokom. Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ako aj zmluva o úvere obsahovali všetky podstatné náležitosti, ktoré vyplývajú z Obchodného zákonníka, teda ich platnosť je nespochybniteľná. Žalovaná napriek výzvam na dobrovoľné plnenie žalobcovi úver nesplatila, a teda je zřejmé, že sa s plnením dostala do omeškania. Uplatnený sankčný úrok súd považoval za neprimerane vysoký, keďže výška sankčného úroku činila 45,23 eura, t. j. takmer 100 % hodnoty zo sumy poskytnutého úveru, čo je vo veľkom nepomere k výške úveru. Súd považoval žalobu za dôvodnú len do sumy 49,39 eura titulom nepovoleného prečerpania na účte, avšak v časti sankčného úroku súd návrh zamietol, lebo výška sankčného úroku, teda aj výška úroku z poskytnutého úveru činila skoro 100% k sume poskytnutého úveru. Úroky z omeškania súd žalobcovi priznal na základe ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení jeho noviel; úroková sadzba NBS ku dňu omeškania činila 3,75 %, žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby NBS odo dňa nepovoleného prečerpania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Poukazujúc na jednotlivé ustanovenia uzavretej

Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 10.11.2008, Všeobecných obchodných podmienok (VOP), ktoré boli súčasťou zmluvy, a zákonných ustanovení uvádzal, že táto zmluva bola uzavretá v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka, pričom ide o zmluvu o bežnom účte patriacu medzi tzv. absolútne obchody. V súlade so zmluvou, s VOP a v súlade so zákonom bol oprávnený uplatniť voči žalovanej po odstúpení od zmluvy úročenie debetu a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu spolu so sankčným poplatkom, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku. Žalovaná porušila zmluvu, a tak si voči nej dôvodne uplatnil sankčný poplatok, teda zmluvnú pokutu, ktorá pozostáva z 20 % ročne zo sumy 49,39 eura od 11.11.2008 do 30.06.2012 (od 01.07.2012 došlo k zmene sadzobníka poplatkov na 28 %) a 28 % ročne zo sumy 49,39 eura od 01.07.2012 do dňa podania žaloby. Nesúhlasil so záverom, že nárok na zaplatenie sankčného poplatku je nedôvodný. Namietal, že rozhodnutím súdu došlo k porušeniu jeho práva vyplývajúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa neho rozsudok neobsahuje dostatok dôvodov, čo je v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa neobsahuje dostatočné odôvodnenie a ako také je v odvolacom konaní nepreskúmateľné. Vzhľadom na to neboli dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti v dôsledku absencie odvolania žalovanej nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal len výrok rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia sumy 49,39 eura titulom sankčného úroku z omeškania a v nadväznosti na to aj výrok o trovách konania.

Z obsahu spisu vyplýva skutkový stav, ktorý konštatoval súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku. Žalobca sa návrhom podaným dňa 08.02.2013 domáhal zaplatenia sumy 94,62 eura so 7,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 49,39 eura od 11.11.2008 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania na podklade uzavretej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 06.12.2006. Keďže žalovaná počas trvania platnosti zmluvy prečerpala stanovený limit a nedoplnila zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku, žalobca pre neplnenie zmluvných povinností žalovanou od zmluvy dňa 10.11.2008 odstúpil. Žalovaná na následné výzvy žalobcu nereagovala. Žalovaná suma pozostávala jednak z dlhovanej istiny 49,39 eura a zo sankčného úroku v sume 45,23 eura; výpočet tejto výšky žalobca odôvodnil v podanom odvolaní. Súd prvého stupňa rozsudok v zamietajúcej časti odôvodnil tým, že sankčný úrok je neprimerane vysoký, lebo činí takmer 100 % zostatku úveru, čo je vo veľkom nepomere. V odôvodnení rozsudku tak absentuje podrobnejšia právna analýza, konkrétne teda aj to, o ktoré zákonné ustanovenie súd uvedený záver oprel. Súd nevykonal dostatočné posúdenie predmetnej zmluvy o úvere ako aj jej súčasti - všeobecných obchodných podmienok vo vzťahu k nepriznaniu sankčného úroku. Samotná citácia niektorých zákonných rozhodnutí smeruje skôr k výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie zostatku dlhovanej istiny, aj keď ich súd k tomu priamo nepriradil, avšak v časti zamietnutia sankčného úroku súd neuviedol žiadne zákonné ustanovenia. Navyše z odôvodnenia rozsudku nie je celkom zrejmé, či právny vzťah účastníkov súd posudzoval výlučne ako obchodnoprávny (tzv. absolútny obchod), resp. aj inak. Totiž oproti odôvodneniu istiny ustanoveniami Obchodného zákonníka úroky z omeškania odôvodnil s odkazom na príslušné ustanovenie Občianskeho zákonníka, hoci Obchodný zákonník má samostatnú úpravu o úrokoch z omeškania (§ 369).

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia bol povinný vysporiadať sa so všetkými rozhodujúcim skutočnosťami v časti zisteného skutkového stavu a aj v časti právneho záveru. Odôvodnenie rozsudku ako výklad myšlienkového postupu súdu o tom, ako súd dospel k danému výroku, musí spĺňať zákonnú požiadavku objektivity, zrozumiteľnosti a presvedčivosti. Rozsudok musí mať relevantné odôvodnenie, aby ho bolo možné v odvolacom konaní preskúmať a dať odpoveď na všetky právne významné námietky uplatnené účastníkmi konania. Ak rozhodnutie súdu takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nepreskúmateľné; vtedy možno konštatovať porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v konaní. Postupom súdu v tomto prípade bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pri nedostatku dôvodov rozsudku nemohli voči nemu uplatniť všetky možné argumenty, ktoré by využiť mohli, ak by rozsudok obsahoval stručné, jasné a výstižné vysvetlenie, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal

a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Predmetný rozsudok je nepreskúmateľný, pretože súd prvého stupňa v zamietajúcej časti jednoducho skonštatoval, že sankčný úrok je k istine neprimerane vysoký - v rozsahu takmer 100 %. Tým súd prvého stupňa zaťažil konanie vadou v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP, a preto sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalobcu o nedostatočnom odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Vzhľadom na to tento rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) a ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa v zostávajúcej časti žaloby opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní zákonom zodpovedajúcim spôsobom vyporiadajúc sa v ňom so všetkými právne relevantnými argumentmi žalobcu, uvedenými v priebehu konania a aj v podanom odvolaní. Zároveň rozhodne o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.